

Kuolematon

Pikkupoikana kuvittelin usein olevani kuolematon teräsmies, joka lentee pitkin maailmaa kitkemässä vääryydet ja palkitsemassa hyvät teot. Ihan ensimmäiseksi kuitenkin lentelin aina vetämään naapurin kiusaaja-Arskaa turpaan, se kun selvästi ansaitsi hieman hivutusta. Oppipa olemaan ihmisiksi. Hyvä minä.

Kuolemattomuus hiveli muutenkin ajatusmaailmaa. Tai ainakin ikuinen kaikkivoipaisuus. Mikään ei koskaan loppuisi ja tämä maallinen keho säilyisi vuodesta toiseen ehjänä ja tehokkaana. Kuinka väärässä olinkaan. Viimeistään tajusin todellisuuden vuosi sitten kun valkotakkinen totesi polvien olevan loppu ja lupaavasti alkanut jalkapalloura tysihti siihen. Takana loistava tulevaisuus.

Aloin nähdä maailmaa toisin silmin. Enää ei juostaisi portaita loikkien tai taiteiltais kapeilla laiturilankuilla eteenpäin katse jonnekin pitkälle tarkennettuna. Mutta mitä tulisi tilalle?

Yksityiskohdat!

Aiemmin tuskin olisin huomannut laiturilla töröttävää naulaa tai mantookin tolpan kiinnitysruuvien löystymistä. On itseasiassa terveellistä suunnata katse joskus lähipiiriin. Sieltä voi löytyä paljon mielenkiintoista.

Niin kuin esim. se, että ei kannata ohjeistaa naapuriveneen kipparia asiassa, jonka huomaa vasta myöhemmin olevan tyystin erilainen kuin omassa veneessäsi. Me suomalaiset olemme herkkiä reagoimaan, jos joku käyttäytyy erilailla kuin mitä itse pidämme ainoana oikeana. Kaikkivoipaisuus on hyvä asia omassa minässämme mutta ei välttämättä ole sitä enää meistä ulospäin.

Tai se, että toisessa veneessä gastina ollessasi et ole kippari... vaikka omassa veneessäsi oletkin... On muuten virkistävä kokemus puhista itsekseen ja miettiä miten "tuonkin olisin tehnyt toisin.. ja tuon.." Tässä useampien oikeiden totuuksien viidakossa meidän on vain sopeuduttava ja nautittava tuloksista... toistenkin...

Tai se, että kun jokin onnettomuus tapahtuu silmien edessä, reagoitko vai lamaanutko. Tiedätkö itse? Jos et ole moista kokenut, niin varautuminen auttaa. Tieto ja harjoittelu on ainoa tie siihen, että tosipaikan tullen sinä johdat tilannetta. Lue, opiskele, käy kursseilla. Oli sitten kyse Ensiaputaidoista, Hätärakettien ampumisesta, VHF-hätäkutsun lähettämisestä tai tikun poistamisesta sormesta. Kaikki on helpompaa, jos olet edes kerran käynyt asian läpi mielessäsi, kurssilla tai... tositilanteessa...

Entäs ne polvet? No, vuoden popsin jotain nivelille tarkoitettua ihmeainetta ja on myönnettävä, että nyt taipuu ja toimii taas melkein kuin ennen... kirurgi saa pakata veitsensä odottamaan tulevaisuutta sillä tämä poika on "kuolematon".. ainakin melkein...

Kuva Steffi Sjöholm.

Venemessuilla nähdään

Harri Sane

Kirjoittaja on turvallisuuskouluttaja, Espoon Pursiseurien kommodori, Espoon Veneilyturvallisuusyhdistyksen puheenjohtaja, Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n veneilytoimikunnan puheenjohtaja ja hallituksen jäsen.